

«Օրերու լուսանցիկն վրայ» բանաստեղծութիւններու անտիպ ճառարին մաս կազմող այս երկու ժերնալաձեւերը հեղինակը նուրբաձէր իր Սիրելի Ռուսացի-չին՝ լուսահոգի Հ. Եղիա Վրդ. Գեչի-կեանի, որ մահուան անկողնէն մէջ՝ իր հեանքի շերտին օրերը կ'ապրէր :

1964, Յունուար 22

44,808

243675447

Անշնուշտ պիտի գամ մանչնալ օր մը քեզ,
Տեսնել հողըդ գորշ, գայն շոյել երկար,
Շրթներըս հըպել տուփեայ փարէ փար, —
Տուփեայ փարէ փար վարդագոյն պարտեզ:

Մոռցած երեւան, Գեղարդ ու Գառնի,
Պիտ' երբամ գտնել գիւղակնե'րըդ ես,
Զի նիշտ է սիրել նախ մանկիկն, որ կէս
կեանքին համար իր լոկ մեր սէրն ունի:

Օտար հողէ հող շրջելէ յոգնած,
Ըսպառա՛ծ բախտին խաբկանքները սին,
Քիչ մ'ալ գամ հանգչիլ Արաբսի ափին,
Դիտելով Մասիսն ու լեռն Արագած:

Անշուշտ պիտի գամ մանչնալ օր մը քեզ,
Տեսնել հողքդ գորշ, զայն շոյել երկար,
Շրթներքս հըպել տուփեայ փարէ փար, —
Տուփեայ փարէ փար վարդագոյն պարտէզ:

943L 97S

Գիտե՞ս գալի՞ պէս ոռնալ դուն, Գալլ գետ,
Երբ նետուելով դուրս լեռնէն Գոհանամ,
Զերդ նըժոյց անքամք, փալփալուն եւ աշխէտ,
Եփրատին կ'երթաս ծոցն հանգչիլ փարքամ:

Երէ գայլի պէս գայլ մ'ես գայլախազ,
Ինչ հանոյ՞ ինծի կռուիլ յորձփիդ դէմ,
Ապա փաթթելի վըզիդ քաւամազ,
Ու ըսել քեզի՝ բէ քեզ կը սիրեմ:

ԱՐԱՄԱՅԻՍ ՍՐԱՊԵԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՐՁԱԳԱՆԳ

ՅԻՇԱՏԱԿ ՍԱՅԵԱԹ-ՆՈՎԱՅԻ

Միլանոյ. — Հակառակ աննպաստ եղանակին,
Միլանոյի եւ մօտակայ վայրերու հայութիւնը
խուսեալով ժամադրուած էր Հայկական Տան եւր-
ոպիին տակ, ուր Իտալահայ Մշակութային Միու-
թիւնը կը սօսնախմբէր Սոյեակ-Նովային ծննդեան
250ամեակը (փետր. 27):

Ազգային Տան կեդրոնական պատին վրայ, զԳԳ
Մասիսներուն յարակից զենեղուած էր աշուղ-բա-
նասեղծին գունատիւ մեծադիր կենդանութիւն,
ու ծաղկակալի մը մէջ՝ կարմիր վարդերու փունջ
մը:

Օրուան բանախօսն էր Արամայիւն Արադեան, որ նախ խօսեցաւ խտաբերէն, ապա հայերէն մանրամասն ծանրացաւ մեծ տաղտաացին քերթողական պրուեստին առանձնախոսելութեանց վրայ, վեր հանելով անոր մէջ շրջող անկեղծութեան, անմիջականութեան վարակիչ շեշտը, լիացած՝ յարածամ ծայրէն սկսող հմայքով մը, որ կու դալ բուռեալ, աստութեանց եւ պատկերներու ներդաշնակօրէն իրարու ընդելուզում ճարտարաբութեանն։

Սիրերգակ զուսանին մէջ, ուր քնարերգութիւնը
կը հասնի իսկապէս պայծառ բարձունքներու՝ կը
դառնայ իմաստունը, խորհրդատուն, ժողովուրդին
Սալեթ-նովան:

Իբր քանաստեղծու թիւնն երուն մէջ, բաւ, կը
բարբախէ համամարդկային տար շունչ մը, որ յայ-
տարարն է՝ ճշմարիտ արուեստին եւ խորագլխն ապ-
բուրած զգացողութեան։

Մանրամասն տուաւ յորեկեալ բանաստեղծ
կենսապրական դժեւը, ջանալով որոշը զատորոշ
անորոշէն: Ապա յիշեց թէ ինչպէս, արեւելահայ
մեր քերթողները, որոնք քիչ մը աշուղ են միշտ,
իրենց ստեղծագործութեան որոշ շրջանին, հետե-
ւեցան Սայեաթ-Նովայի, յորինելով զիրենք նա-
խնային վարպետին արուեստն ու ոճը յիշեցնող
խորդող վարպետին արուեստն ու կարգով,
երգեր, ու յիշեց, ժամանակապրական կարգով,
Յովհաննէս Թումանեան, Աւետիս Իսահակեան եւ
նախնային բանաստեղծներ:

Յաջորդաբար Սոսիալ-Դեմոկրատական արտասահեցիկ
կուսակցության (ՍԴԿ) ղեկավար Վահագն Կարամյանը
և ՍԴԿ-ի անդամները Երևանում և Գյումրիում հանդիպեցին
ՀՀ ՍԴԿ-ի անդամներին և քննարկեցին ՀՀ ՍԴԿ-ի
հետևյալ հարցերը՝

զի մէջընդ որում - Ուստի՞ կու գաս, զարեիք բըւ-
րուէ - Մի խօսք ունեմ իրթմազով) :

Արտասանողներուն կ'ընկերանար Հայաստանի
Ժողովրդական Գործիքներու Միասնութեան երկ-
րային ձայնագրուած երաժշտական կտորներ:

Մեծ Գուսանէն իտալերէն արտասանեց Զաւէն
Մընտիիկեան (Խնդրանք մը ունիմ - Աչքերս միշտ
թափ են - Համակերպէ ճակատադրիդ) : Կիթառով
Լոնկերանար Յարութիւն Մանուկեան :

Այստ հանդէս եկաւ Սոնա Մինասեան, որ Սալ-
եաթ-Նովայէն երգեց՝ հետեւեալ կտորները. —
Մեջնութի պէս կորաւ եարբս — Մի խօսք ունեմ իւ-
թիմարով — Զիս ասում թէ լաց էս հիւ:

Դասնակում և ընկերանար ուսուցչապետուհի
Ֆրիկոյ:

Զրօն Եղիսիկոսոս Տէր-Յակոբեան, իր փակման
խօսքով Սայակաթ-նովայի մէջ ողջունեց հայաւունջ
դուստնն ու հաւատքի մարդը:

Ներկաները ջերմ ծափերով ողջունեցին Իսա-
լահայի Մշակութային Միութեան այս իսկապէս մեծ
խնամքով կազմակերպած հանդիսութիւնը, որ կ'ո-
րհկոչէր մեր բազմադարեան զրահանութեան մե-
ծադրոյն Չալոսերէն, Սայեաթ-Նոյայի յիշատակը:

* * *

Վերոյիշեալ Հանդիսութեանն ժամանակ մը յետոյ, 5 Մայիս 1964ի Երեկոյեան, Իսալիոյ Հայ Մշակութային Միութիւնը Կրկնորդ Հանդէս մը եւս կազմակերպեց մեծ աշուղին անմահ յիշատակին, որու ընթացքին Խաչիկ Փիլիկեան արտասանեց Յովհ. Թումանեանի, Եղիշէ Զարենցի, Սիւլա Կապուսեանի, Յովհ. Շիրազի, Արամայիս Սրապեանի եւ Սողոմոն Տարօնցիի գերթումները՝ չըւիրուած Սայեանթ - Նովայի: Ապա արտասանեց Սայեանթ-Նովայի «Քանի վուր ջան իմ», «Խաղը»: Իր արտասանութիւնները վերջացուց ներկայացնելով քառեակներ Գիորգի Լէոնիցէէ, Վալերի Բրիւսովէ, Եոսիբ Գրիշաշվիլիէ եւ Սիմոն Զեքովանիէ:

ԱՐԱՄԱՅԻՍ ՍՐԱՊԵԱՆ